1871. III. évfolyam. **45. szám.** Szombat, márczius 4.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: **Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.**
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Száz szónak is egy a vége.

∴) Először is megkeresztelték vala a gyermeket a — mamelukok és nevezték vala azt „honvéd hadcsapat"-nak.

A hazának sok ezrébe került, az időveszteget s, mig a honatyák többsége hoszas vita után elhatározta és ugy ahogy körülirta, hogy voltaképen miért nem illeti hát meg a honvéd zászlóaljakát a magyar hadsereg nevezet. Fiat piscis! — mondá rá az ellenzéki kisebbség— a sok beszédnek is csak az a vége, hogy honvédseregünknek — magyar hadseregünknek nem szabad lenni, csupán hadcsapatoknak, (melyek háboru idején olyanforma szerepet vinnének mint a muszka hadseregnél a kozákok, cserkeszek, muzulmánok stb. kik csak a rendes hadseregek mellé osztatnak be a körülmények szerint.)

Hanem azt az egyet mégis csak bekell vallani, hogy a jobboldali többség következetesen indult ki ez előbbi határzata nyomán, midőn a honvédtüzérség kérdése szőnyegre került, és szavaznia kellett. Persze imigy gondolkozott: „Minek a hadcsapatok mellé a tüzérséget előre szervezni, holott azok is csak a közös hadsereghez lesznek háboru alkalmával segédcsapatok gyanánt alkalmazva?"

Hollán Ernő államtitkár ur is elévette egész ékesszólási tehetségét, s a honvédelmi minister urnak gyönge érveit erőködött mégegyszer viszhangoztatni, azt akarván erőnek erejével elhitetni, hogy a honvédség erősebben áll a talpán, ha ágyuütegek nem zavarják mozgásában. Főérvül azt tolja előtérbe, hogy honnan ránt sunk elő tanitani képes tüzértiszteket a honvédség számára, midőn alig akadt csak arra is ember, aki a záporlövegekkel (mit reilleuse) bánni tudjon! — Az igaz. De ha egy a löveg gépezetével való elbánást megtanulja, mindjárt képes azt száznak megezernek betanitani, s igy nem lesz az sokáig titok. Egyetlenegy tüzér sem cseppen le egyenesen az égből. Ki a tüzéri tudományokat már a fejében hordja, az azt a gépies ügyességet, melyet egyik-másik ujabb löveg szerkezete igényel, könnyen elsajátithatja. A legegyszerübb mesterség tanulása is kiván bizonyos időt s ugyan megjárná a világ, ha az emberek fiai azért nem adnák fejüket a szabóságra, czipészségre, mert egyelőre nem érti a ruha vagy csizmavarrást. Bezzeg akkor ugyan az ős-kori paradicsomi viseletre lenne az emberiség kárhoztatva, mely sem egészségügyi szempontból, sem a társadalmi illem tekintetéből többé nem kivánatos.

A magyar ember mindenhez ért, ha tanul, a harangöntéstől felfelé bármely complikált dologhoz, mert kitünő természetes észszel van általában megáldva s hogy mily kiváló tüzérekké képezhetik magokat a magyar ifjak, azt a 48—49-iki szabadságharcz fényesen igazolta. A többi közt Kuprianow orosz tábornok, ki a debreczeni csatánál ágyugolyó által lábát veszité, nem hitte, hogy azok a tüzérek, kik az északi kolosz roppant számu ütegei ellen oly derekasan küzdének, mind megannyi fiatal ujoncz honvédségből állanak, s nem lehetett ama hitéről eltéríteni, hogy a honvéd zászlóaljak angol tüzérekkel voltak ellátva, mivel állitása szerint csak ezek tudnak oly kitünően az ágyukkal bánni.

Pedig abban az időben nem igen volt idő arra, hogy az ifju tüzérség még tanári előadást is hallgathasson.

No de: „Nem akarásnak nyögés a vége."

Monarchiánkban feleslegesnek látják a bölcsek a magyar honvédtüzérség felállitását s ez igen nagy baj.

Mi nem meritettünk még most sem hasznos tanuságot a porosz-franczia hadjáratokból, sem a magunk kudarczaiból ittamott Sadovánál, Solferinónál stb.

És ez a nagy közönyösség védelmünk tökélyesbitését illetőleg veszélyessé fog válni, ha a béke napjait a háboru zord éje váltandja fel, s bátran várhatunk ujabb kudarczot, ha netalán külellenség támadná meg határainkat.

Tekintsünk szét Európa bármely nagyobb államában, tapasztalandjuk amalázas tevékenységet, mely a hadseregek és különösen a tüzérség ujjászervezése körül mutatkozik. Minden állam átlátja, hogy a fenyegető áramlat ellen csak ugy képes akadályt vetni, ha véderejét a lehető legmagasabb fokra emeli s a mai hadászat és harczászati viszonyokhoz alkalmazkodik.

Node a jobb oldal, mely amellett harczolt, hogy nem kell magyar tüzérség, nincs magyar hadseregünk, miután csak hadcsapatokkal rendelkezünk — és igy az ütegek azoknak feleslegesek, kiokoskodta, hogy ergo: száz szónak is egy a vége nem kell magyar tüzérség!

Ez aztán logika; még pedik ám: magyar.

= Igen nagy feltünést idézett elő a két északi császár érzelmi nyilatkozata. „Poroszország soha nem fogja elfeledni, mondja Vilmos, hogy csak Oroszországnak köszönheti azt, hogy e háboru a legnagyobb mérveket nem öltötte." A czár az örökös barátság biztositására aztán azt feleite: „Boldog vagyok, hogy mint hü barát rokonszenvemet bebizonyithattam. Adja isten, hogy a bennünket összekötő barátság a birodalomra boldogságot és dicsőséget árasz szon." Ez nem csupán frázis, mely a személyes érzelmeket fejezi ki, hanem igen nagy fontossággal biró diplomatiai tény, — a szerencsés érdekeinek egyesülése ez, a két hatalmas északi birodalom fejedelmei részéről.

— **Laibach**, márczius 2-án. Az ó-szlovenek a miniszterium első tettéül a reichsrath felosztalását követelik. — Costa ma Bécsbe indul.

— **London**, márczius 2. A bankleszámitolás 3 százalékra szállittatott le.

— **Berlin**, márczius 2. Az országgyülés folyó hó 21-kére hivatott egybe. A városi hatóság s a rendőrfőnökség tudatja, hogy holnap általános kivilágitás fog rendeztetni.

Franczia országi események.

Debreczen, márczius 4.

Bécs, márcz. 2. A Pr.-nek távirják Berlinből, hogy Lottus lord ottan s Russell Versaillesban Granvillenek egy sürgönyét olvasták fel, mely a hadikárpótlás nagysága és a bekebelezendő terület határai ellen tiltakozik. — Bismarck e sürgönyt azonban határozottan visszautasitotta.

Bordeaux, márcz. 1. (Éjjel.) A nemzetgyülés mai ülésében Louis Blanc a békeszerződés jóváhagyása ellen, mellette Changarnier, Buffet, Thiers, Brunet, Arago és Milliére szólaltak fel. Szavazás után Keller Elsass és Lotharingia képviselőinek nevében tiltakozik e két departament átengedése ellen s azt semmisnek jelenti ki, egyszersmind fen kivánja tartatni a bekebelezettek azon jogát, hogy később Franczia országhoz visszacsatlakozhassanak. Keller kijelenti továbbá, hogy ő és társai nem maradhatnak tovább a nemzetgyülésben, miszerint ott egy az ellenségnek kiszolgáltatott tartományt képviseljenek. — Közelebbi ülés pénteken.

Páris, márcz. 1. A boltok, ajtók és ablakok mind be vannak zárva, illetőleg függönyözve. A poroszok két hadoszlopban nyomultak be; az egyik Point de Jour felől, a másik a neuillyi kapun át. Tizenegy órakor értek a poroszok a diadalivhez; uhlánok bejárták a Champs Elysét. Semmi kisérlet nem tétetett a a rend megzavarására.

Páris, márczius 2-dikán. A Szajna jobb partján fekvő városrészeket a németek megszállották. A rend megzavarására semmi kisérlet nem tétetett.

Berlin, márcz. 2. Elsass és Lotharingiában versaillesi utasitásra a hadisarczok behajtása felfüggesztetett s a már fizetett összegek visszaadattak.

Bordeaux, márczius 1. Thiers a nemzetgyülés mai ülésén Coutinak, Napoleon volt titkárának beszédén megütközve, inditványozta, hogy Napoleon Franczia ország szerencsétlenségéért felelőssé tétetvén, letevése mondassék ki. Az inditvány egyhangulag elfogadtatott. A lapok csaknem mindnyájan gyászkeretben jelentek meg; mindegyik a rend fentartását s bizalmat ajánl a jövőbe.

Észrevételek,

a vasuti közlekedés akadályai, és azoknak elhárítására ajánlott eszközök felett.

(B.) Egy helybeli lap az országgyülés elibe legközelebb beterjesztett Wahrmann-féle határozati javaslatnak gyenge oldalát többek közt azon fonák törekvésben látja gyökerezni, hogy az csak a Pestnek vezető vasutvonalakat kivánja tanulmányoztatni, illetőleg kiépittetni, holott a kiviteli vonalakat, hogy összeterlódások ne történjenek, szétágazva kellene kiépiteni. Helyesen fogta fel czikkiró ezen ügyet a maga szempontjából, és mondjuk mindjárt a magunkéból is, de nem helyesen a pesti kereskedő és pesti kereskedői osztáty választott országos képviselő Wahrmann Mór szempontjából. A ki csak némileg is figyelemmel kisérte a pesti piacz üzletbeli és vasuti forgalomra vonatkozó mozgalmait, az előtt nem lehet meglepő, hogy a centralisatio az üzletterén az, a mi eddig csak magán körök s egyes egyleteknek okozott fejtörést, és most már a képviselő-házban is igyekezik felülkerekedni.

Az 1867. évig alsó Magyarország a külföldi kereskedő világ előtt, különösen a gabna kereskedését értvén, egy „terra incognitá"-t képezett. A német, franczia és sweizi vevő, az alföld minden egyes bokrában egy-egy rablót képzelvén, s üzlet embereit nem ismervén kellőleg: nem lehet csodálni, ha személy és vagyonbiztosság miatti, — oktalan — félelmében, csak a pesti piaczra bizták a vásárlási ügyeket. Ennek természetes következése aztán a lett, hogy a pesti közvetitő piacz, egyrészt a külföldi vevőkön, más részt pedig, és annál sulyosabb mérvben, a vidéki gazda és kereskedelmi közönségen vette meg nyereményét, városi adóját, közvetitési dijait és számos esetben sarczát is.

Az 1867-ik év e részben nagy válságot szült. Ugyanis az idegen vevők a pesti piaczon nem találván elegendő készletet az akkori külhoni óriási szükséglet fedezésére; Magyarország állami kiegyezkedési epochája sem maradhatván minden hatás nélkül bizalmukra: kezdtek a vidéki piaczok és kereskedőkkel is összeköttetésbe lépni, és a mint azt az illetők csakhamar tapasztalták, nem csekély hasznukra és megelégedésökre. Ezen eseménynyel Pestnek közvetitési egyedáruskodása megszünt, mert az idegen vevő, kikerülvén a pesti piacz sok oldalu költségeit, számos végrehajtási illetékeit és adóit, szivesen fordult és fordul jelenleg is megrendeléseivel az őt kielégitő vidéki üzletbarátaihoz. Az óta látjuk azon, beavatlanok előtt meglepő tényt, miszerint (a sulyos buzafajokat kivéve, melyekre a pesti malmászat reflektál) magasabb áron fizettetnek gabnanemüink aránylag a vidéki piaczokon, il letőleg alsómagyarországi vasuti állomásokon, mint a hogy azok a pesti piaczon jegyeztetnek. Azóta a pesti piacz üzleti osztályának álmatlanok az éjei! Alsó-Magyarország megszünt adófizető alattvalója lenni, közvetités nélkül árusitja terményeit a fogyasztó országok és államoknak, és folytonosak azóta a pesti piacznak törekvései is, ezen szerencsésen megnyert önállóságnak megbuktatására. Olvashatni ezen centralisáló viszketegségből származó elveket a pesti kereskedelmi szaklapoknak minden hasábján, olvashatni azokat a pesti kereskedelmi és iparkamara majd minden ülési jegyzőkönyvében, és más kereskedelmi egyletei tárgyalásaiban, — ezek mind,mind oda törekesznek, hogy alsó-Magyarországot ismét a főváros fejős tehenévé tegyék.

Ezelőtt két évvel az alapitások szédelgése idejében az ország kamatkezessége mellett Pesten épitendő Sylók (közraktárak) által tervelték mesterséges visszavezetését a természetes mederbe jutott forgalomnak, mely terv csak a bekövetkezett hirhedt pénzválság következtében maradt kivitelen.

Ezen terv kivitele tehát egyelőre abbanhagyatott, de nem szünt meg az ármánykodás az alföld kereskedése ellen, és a hol csak alkalom nyilik, mint a zsákból a szeg, ezen elvek felszinre buvnak. Igy történt nem régen, hogy a pesti malmászat, melynél majd kiválólag az ottani piacz közvetlen vagy közvetve érdekelve van, a szállitási nehézségekre vonatkozólag egy emlékiratot tett közzé, melyben orvoslási kivánságait többek közt abban meresztle központositni, hogy: „az alföldi vasutvonalak saját kocsijokkal csakis Pestig és netovább szállithassanak gabnanemüket." Ezen insinuatioból kézzelfoghatólag kiderül, miszerint az illető pesti körök semmi mást nem kivántak elérni, mint azt, hogy az altöld termelő és kereskedő közönsége kizárólag a pesti piaczra, és annak árhatározataira legyen utasitva, és hogy a pesti egyedárusság, egy csapással gyakorlatba hozassék. És ezen nyilt merénylők — azt hinné talán az olvasó — mivel nagyon is kimutatták a foguk fehérét, semmi eredményt nem érhettek el? Csalatkozik! — Nem mult el egy hét, és a tiszavidéki vaspálya igazgatóságának egy körlevele az állomás főnökét már is odautasitá, hogy e vonal kocsijait csak is Pestig feladott gabna nemüek elszállitására használhassák és Pesten tul bármily régen feladott szállitmányok a további fekvésre és esetleg összeromlásra is, legyenek kártoztatva. Négy álló hétig fennállott ezen, a Tiszavidék fontos érdekeit csonkitó, és a pesti piacz egyedárussága inaugurálására czélzó rendelvény, melynek a legközelebbi multban történt megszüntetését a debreczeni kereskedelmi és iparkamara által a magas kormányhoz panaszképen intézett eréles óvásának hiszszük köszönhetőnek.

Ezen viszonyok és eljárásokból következtetheti mindenki, miszerint a pesti piacznak nyilt és titkos törekvése oda irányul, hogy az alföld gazdálkodó és kereskedő közönségét egyedárus kiváltságának alárendelje és ugy szólván annak megvámolhatását magának biztositsa, hogy továbbá a magyar kormány a fővárost e törekvésében nemcsak hogy nem gátolja, sőt inkább pártolja, hogy számos országgyülési képviselőnk a dolog lényegét és irányát nem is gyanitván, önként segédkezet nyujtanak saját és vidékök megrontására, — tanusitják azt elegendőn az országgyülés legujabb tárgyalásai — és hogy végre nem csak „Pál tudja mit kaszál," hanem tudja Pest városa egyik országos képviselője és egyszersmind igen jelentékeny és értelmes kereskedője Wahrmann Mór is, hogy miért kivánja épen azon vonalak tanulmányozását, melyek csak Pestre vezetnek!

UJDONSÁGOK.

* **A franczia sebesültek részére** a helybeli csizmadiaczéh 10 frtot adományozott, továbbá a „polgári kör" mult hó 18-án tartott tánczvigalmán Csonka Lajosné asszony az általa kisorsolt virágkosár jövedelméből 4 frt 50 krt, ugyanez alkalommal özv. Stahl Henrikné asszonyság a francziák részére egy drb 1 frtos tallért ajánlottak, mely adományokat szerkesztőségünk átvette; és igy az eddig e czélra hozzánk beküldött adakozások főösszege: **608 frt 58 kr.**, egy 20 frankos arany, egy porosz tallér, egy ezust huszas és egy drb egy frtos tallér.

* **Mátyás király** szobrára a helybeli csizmadia czéh 10 osztrák ért. frtot adományozott. E czélra teendő további adományokat szerkesztőségünk szivesen elfogad és kezel.

* **A nőegyleti árvaház** részére Frits József város nyomdai müvezető 5 forintot küldött be.

* **Beküldetett.** A helybeli szinház fennállását, s felvirágzását szivén hordozó, s azt tettleg be is bizonyitó nagy közönség, fájdalommal arról értesült, hogy e szinház egyik jeles, s szerepkörében hazánkban senki által jelenleg nem pótolható tagja Rónay Gyula, lejárván szerződési ideje, nem szerződtetik, és pedig az okon, mivel ő mint családapa, a családapai viszonyból kifolyó örömöket élvezni akarva, e szinpad kitünő volt tagját, a szinmüvészet diszét, s ritka becsületességü nejét szerződtetni akarván, ezen óhajtása nem teljesittetik. —

Tisztelettel vagyunk bátrak felkérni a szinügy-egylet igazgatóságát, illetőleg azon egyéneket, kik a szerződések megkötésére hivatvák, tegyék tul magokat az egyes egyének iránti tetszés vagy nem tesszésülte szenvedélyeken, s főtörekvésök, azon közönség óhajainak kielégitése legyen, mely egyedül van hivatva, az oly sok áldozattal épült szinház fentartására, mert higyjék el, hogy azon pár egyén, — kiknek szeszélyök miatt most Rónaynak, s holnap talán másoknak is távozni kell, — nem lesz képes a szinház fentartását eszközölni, s ha a dalmüveket kedvelő szinházi közönség azon óhajának, — hogy a magát sehol Magyarországon, ugy itt is soha ki nem fizető daltársaság létezzék — elég tétetik, ugy a dráma és népszinmüvekben gyönyörködő még nagyobb közönség, méltán kivánhatja és kivánja is, hogy a dráma és népszinmüvek előadására oly egyének szerződtessenek, kik a nagy közönség tetszését birva, a szinházi pénztár bevételeit ugy biztositsák, hogy abból a felette drága operai személyzet szükségei is fedeztessenek. Ezt pedig az által lehet elérni, ha a hasznavehető, igazán mondva müvészeket pártolják inkább mint elidegenitik.

Igen uraim, ez nézetünk, s ugy hiszszük nem csalódunk, ha azt mondjuk, hogy ezen nézeten kell lenni minden magyarnak, ki magyarnyelvünket szereti, s ki nemzetiségünk fenállását óhajtja.

Ha ezen nézet az igazgató bizottmányt nem vezérli, ugy szükségtelen volt az oly sok pénzbe került diszes szinházat emelni, mert valamint addig, ugy ezután is nyerhettünk volna oly társulatokat, kiket nem annyira élvezetből, mint könyörületből vett volna a közönség pártfogás alá.

Az igazgató bizottmányhoz tehát jogos kérésünk az, — ha még nem késő, — hogy a nagy közönségnek annyi élvezettel teljes órákat szerző Rónay pár szerződtessék, — mert több ily, Rónay esetéhez hasonló tettek szinházunk alásülyedését, s talán végromlását idézhetik elő.

Az illetőkre bizatik, ezen kérelem teljesitése avagy mellőzése.

Debreczen, marczius 1. 1871.

Mészáros László, s többen.

* **Előleges értesités.** A helybeli zenede alaptőkéje növelésére folyó hó márczius 10-én pénteken, a szinházban hangverseny fog adatni, miről azon tisztelettel jes figyelmeztetéssel értesittetik a nagyérdemü városi közönség, hogy a páholyt, támlás- vagy zártszéket jelenleg bérben tartók, azoknak a hangverseny estéjén meg- vagy megnem tartása végett zenedei pénztárnok Borsos Ferencz urnál folyó hó 9-én reggeli 8 óráig jelentkezni sziveskedjenek.

Az igazgatóság.

* **A polgári kör** mult hó 18-án a kör könyvtára javára rendezett tánczvigalma jövedelme: belépti-jegyekből bejött 487 frt, felülfizetésekből 22 frt 40 kr., összesen 509 frt 40 kr, mely összegből a kiadás 162 frt, levonatván marad tisztán jövedelem 347 frt 40 kr. Felülfizettek: Harsányi János 1 frt, Laky Lajos 1 frt, Molnár János 50 kr., Ungvári Jánosné 1 frt, Lakatos József 1 frt, Korusel Lajos 40 kr, Kuczik Gábor 2 frt, Boda János 1 frt, Kovács Lajos 3 frt, Csáki Gergely 3 frt, Doszpoly János 1 frt, Harmati Pál 1 frt, Makó István 1 frt, Kaskovics Iván 1 frt. Csonka Lajosné kisorolt virágkosárja jövedelme egy részét 4 frt 50 krt, összesen 22 frt 40 krt. Melyhez szinten a könyvtár javára Sánta István ur 5 frtot és Jámbor Mihály ur 1 frtot ajándékozván, adományaikért fogadják szives köszönetét az egyletnek. A választmány megbizásából Csáki Gergely, elnök. — A Polgári-kör választmánya határozata folytán a február 18-án tartott bál alkalmával müködő Boka Samu zenekarától a tánczrend elleni vétsége s a rendezőség tudta nélkül tett zavarcsinálásáért, a kialkudott 40 frt dijból büntetésül 5 frt lefogatván, ez a Boka Károly szobrára adatni rendeltetett, mely összeg a helybeli Casinó elnöke kezéhez, mint a ki ezen alapot elnökileg kezeli, juttatni rendeltetett.

* **Megnyugtatásul.** Azon hadkötelesek, kik reclamálás utján a törvény szerint a hadi szolgálat teljesitése alól felmentendők, egy miniszteri leirat folytán felületes vizsgálatnak vettetnek alá, nevezetesen a mellmérték és magasságra nézve. E vizsgálat városunkban igen sok aggodalomra adott okot, mi folytán tudatjuk, hogy az, ha a felmentésre a kellő okok megvannak, semmi vonatkozással nem bir annak megakadályozására.

* **Ma délelőtt 10 órakor** kisérték örök nyugalomra, Jeney István alkapitány 15 hónapot élt fiacskáját Bélát. A megszomorodott szülők mély bánatát vigasztalhatta azon nagy részvét, mely a közönségnek a gyászszertartáson tömeges megjelenésében mutatkozott. — Csaknem az egész városi tisztikar jelen volt. — Vigasztalódást kivánunk a bánatos szülőknek.

TÁRCZA.

Apácza és kegyenczné.

Regény a bécsi életből.

Irta: **Haffner Károly.**

(Folytatás.)

=) Éjfél felé szép, azonban feltünően öltözött nők tettek körutat a városban, hogy a szabadsághősöket fellelkesitsék.

E denevérek élén egy amazon állt, egyik kezében háromszinü zászlót, a másikban egy kardot tartva.

Azt lehetett hinni, hogy az orleansi szüz az, ha kezében e háromszinü lobogóval a torlaszok csucsára felhatolt.

A vak öreg egykor ezen amazont leányának s Erlenstein bankár kedvesének nevezé, most pedig az egyenlőség korszakában a „torlaszok menyasszonya" volt neve.

Vége a II-ik kötetnek.

HARMADIK KÖTET.

ELSŐ FEJEZET.

A vakember támasza.

Az irgalmas nővér Rozália, oly engedelmes, áldozatkész, jámbor és istenfélő volt, hogy a zárda fejedelemnője csaknem teljes szabadságot engedett neki.

Hiszen tudták, hogy a kegyes nővér a legjobb leány is egyszersmind, s ha elaggott atyját megindító gondoskodással és figyelemmel vezette keresztül az utczákon, tisztelteljes en kitért előle, s a járókelők figyelmeztették egymást, kiáltván: „Helyet, helyet a vak gyámolának."

Azon éjjel, a midőn az ugynevezett lázadók a torlaszon a néphymnust lelkesülten énekelték, a torlasz aljánál egy halvány apácza állott, s kegyeletesen énekelt a többiekkel.

Ő is végig hallgatta öreg atyjának egyszerü megindító elbeszélését, s ő is hálát érzett a jóságos fejedelem iránt, kitől nem lehetett megtagadni, hogy legalább a bécsi népet mindenfelett szerette.

Muki és Wenczel, a két kiszabadult fegyencz, teljes szivből örvendett, hogy a jó öreget ismét láthatá, s azt éjfél után karon fogták, hogy haza vezessék.

Az öreg nyakát a torlasz alján két bársonykar ölelte körül, s ő megismerte gyámolát, s a két steini ur átengedé Rozáliának a szent küldetést, azonban, hogy a vad tömeg ellen védelmezzék őket, kiséretül ajánlkoztak.

A torlaszokon találkozásnak az lett következménye, hogy az öreg Bienenfeld két oly védelmezőt talált, kikre ugyan nem lehetett büszke, de a kik iránta a legtisztább, legbecsületesebb érzelemmel viseltettek.

Még mindig Erlenstein ur szolgálatában állottak, de semmi vagy igen kevés dolguk volt, a miért azonban jól fizettettek.

Csak az volt megfoghatatlan előttük, hogy a jó bankár az öreg inspectorral véglegesen szakitott, pedig az egész fogsága alatt a legnagyobb szeretettel és tisztelettel beszélt felőle.

„Meglehet," mondá Wenczel, „hogy az öreg ur kissé elszámolta magát a könyvekben, s azért bocsáttatott el."

„Ugyan hogy beszélhetsz olyat," mondá Muki, „hiszen ő megvakult, s igy nem tehet többé szolgálatot, s el sem számolhatta magát. A házban azt beszélik, hogy a bankár igen sokat tartott az öreg urra."

„Én azt hiszem, hogy az öreg jó nyugdijat huz tőle, s végnapjait nyugalomban töltheti el."

„Szeretném tudni, ha feltalálta-e már Paulináját, kit elraboltak tőle?"

„A raktárban dolgozó munkások kaczagnak, ha e felől kérdezem őket. Ugy látszik, a leány nem nagyon szegült ellene az elrablásnak."

„Bele bizonynyal nem halt, annyi bizonyos. De mit is tartozik az reánk. A szabadság ki van viva, igy a leányok is szabadok, s azt tehetik, amit akarnak."

Ilyen beszélgetések közt mentek vissza a torlaszokhoz, miután az öreget hazakisérték, s ott az irgalmas nővér gondjára bizták.

De Körmös és Bukfencz nem hagyták volna oly könnyen oda az öreget, ha tudták volna, hogy vederből cseberbe jutand az.

Alig hogy a gyár nagy udvarába beléptek, a mint ujból lárma hallatszott az utczán, mintha egy egész vad sereg lett volna elszabaditva.

Az agg megállott és hallgatózott.

„Menjünk, menjünk szobádba, jó atyám," kéré őt Rozália remegve. „Neked nyugalomra van szükséged."

„De ugyan ki tud nyugodt lenni a vihar közepette?" felelé az agg. „Hallgassuk csak mi történik. Talán a mérges kigyó ismét egy tojását költötti ki, s keresztapára van szükség a keresztelőnél."

„Isteném, mily lárma és tombolás!"

„Talán itthon van Antal a munkásokkal?"

„Ha itthon van is, ő nem lenne képes a vad tömeget megfékezni. Én reszketek érted, édes jó atyám!"

„Ne félj, engem ősz fejem, téged pedig öltözeted megvédenek."

A vad tömeg őrült lármával rohant be az udvarba; Rozália hiába igyekezett atyját az épület belsejébe maga után beczipelni, pár percz alatt a rakoncátlan tömeg közepében látták magukat.

A tömeg orditott, s ez orditás hasonlatos volt azon hóhérokához, kik a szerencsétlen franczia királyt a vérpadra hurczolták.

Nem a kedélyes bécsiek voltak ezek többé.

És miért orditott e vad tömeg?

Azért, mert Ferdinánd, beleuvva a mindig magasabbra fokozott követelésekbe, Bécsből titkon eltávozott.

(Vége következik.)

* **A zenede részéről** ő felségének mint alapitónak felküldött azon diszpéldányt illetőleg, mely a jegyzőkönyvet és évi értesitőt foglalta magában, a belügyminiszterium leiratában értesitettik a zenede, hogy a felküldött diszpéldány elfogadtatott, s ő felsége könyvtárába besoroztatott.

* **A bormérő helyiségekben** tegnap ismét mértékvizsgálás tartatott, s igen sok helyen hiányosnak találtattak az itczék és mérő szelyesek, a lefoglaltattak. Az illető bormérők pénzbirsággal büntettetnek.

* **Tessék igazságot tenni!** Hogy kapitányi hivatalunknak minő eredeti panaszokat kell néha elintézni, arra szolgáljon például a következő történet. Egy özvegy polgár megunva a magános életet, elhatározá, hogy ismét beleharap a keserü almába, s megnősül. Ajánlottak aztán neki leendő életpárul innen is, amonnan is férjhez menendő leányokat. Több helyen bekopogtatott, s végre egy háznál megmaraszto tották, s neki igérték a rendkivül szemérmes leány kezét, ki elannyira szemérmes volt, hogy a kérő szavaira mindig csak egytagu válaszokat adott, s azt is oly lassan mondta, hogy alig lehetett megérteni. Nem sokára megtartották a kézfogót is, volt dinom-dánom, s ma holnap a lakzi következett volna már, a midőn a vőlegény egyszerre csak panaszt emel a kapitányi hivatalnál, hogy ő a menyasszony és annak szülei által meg van csalva, neki a leány nem kell, s a rendőrség a több mint 100 frtba került jegyajándékot rendelje vissza neki. „Nos, hát mi a baj?“ kérdé a békebiró. „Hát jelentem alásson, a menyasszonyom — hogy is mondjam csak, hát, hát — engedelmével legyen mondva, szuszka! (az orrán at beszél). Nekem pedig szuszka feleség nem kell.“ „De barátom, az ilyen panasz a kézfogó megtartása után már kissé különös, hát hogy nem lépett inkább előbb vissza?“ „Hiszen ha tudtam volna, de soha egy hangos szavát nem hallottam, pedig nehány hét óta minden nap meglátogattam, s többórát időztem mellette.“ „Hát most hogy tudta meg?“ „Hát biz azt kérem most is csak ugy tudtam meg, hogy mástól hallottam.“ Hogy mi lett a végzése a rendőrségnek ez ügyben, az nem tartozik a dologhoz, az egész ügyben azonban az a legeredetibb, hogy az szóról szóra megtörtént.

* **Kálin Béla** a városunkban mindenkiáltal annyira szeretett, korán elköltözött ifju földi az részei délután tétettek örök nyugalomra. Temetése nagy részvét mellett ment végbe. A halottas ház udvara már 3 óra előtt annyira telve volt, hogy az utczán valának kénytelenek tömegesülni az elhunyt tisztelői. A szomoru szertartást a főiskolai énekl ők nyiták meg gyászénekeket zengvén, majd Révész Imre tartott magasztos szónoklatot, mely után a menet megindult. Elől egy szakasz önkéntes hadisepat lépdelt, részvétével akarván leróni a kegyelet adóját a szinte önkéntes bajtárs iránt. Azután az énekkar, majd a koporsó következett, melyet városi hajduk környezének s közvetlen a gyászszekér mellett a főiskolai joghallgatók fekete magyar öltönyben kardosan képeztek díszőrséget. — A testet a megszomorodott fiúk, a városi előljáróság, az orvosok s gyógyszerések testülete, a város előkelőbb körének tömeges képv. követték. A szomoru menetet a kocsik beláthatatlan sora rekeszté be. Ily rendben érkezett a halotti kiséret el a czegléduteai temetőbe, hol most már egy ujonan domborult sirhalom jelzi a veszteséget, melyet egy köztiszteletben álló család szenvedett. Nyugodjanak békével a korán elköltözött ifjunak megbidegült testemei!

Szinházi szemle.

** Csütörtökön, márcz. 2-án adatott először: **„Nők az alkotmányban“** eredeti vigjáték 3 felvonásban, irta Tóth Kálmán. A nemzeti szinpadon is csak a napokban került előadásra e mü, nagy tetszésben részesült a fővárosi szinházlátogatók részéről, a kritika szinelismeréssel fogadta azt. Nálunk is hatással adatott elő, s a mint a viharos tapsokból következtethetjük hosszu élete leend a játéksorrendben. Talán nem lesz érdektelen olvasóink előtt ha e vigjátékot röviden ismertetjük. Tárgya ez: Bánfalvi egyszerü, becsületes földbirtokos, kinek legnagyobb hibája az, hogy feleségének átadta a házasélet kormánypálczáját, vagy is, hogy nagy papucsvitézt engedett magából faragtatni. No de azért ő megelégedett és nyugodt mind ama pillanatig, mig neje nagyravágyása fel nem ébret. Krisztinának — igy hivják a hitvest — azon szeszélye támad, hogy férjének országgyülési képviselővé kell lennie. Bánfalvi elszörnyed e gondolatra, nem neki való állás az, ő még a nyilvánosság előtt soha sem szerepelt s azt hiszi, hogy még a miatyánkot sem tudná könyv nélkül elmondani. Neje nem tür ellenvetéseket; majd azután szép szóval elbeszéli, hogy leányuk életkora annyira előrehaladt már, miszerint férj után is kellene látni; annyival inkább, mert jelenlegi tartózkodási helyükön, Bánréten, abban a kicsiny faluban, vagy annak vidékén, nincs férfiu, ki méltó volna gyermekök, a bájos Ilka kezére. Van ugyan egy udvarlója a leánynak Bercsei, de a képzelgő asszonyság nem szivelheti ez embert, mert az ipar terén müködik — s lealacsonyitó dolognak vélné a vele való összeköttetést. Pedig Bercsei derék, képzett komoly férfiu, a ki a szabadságharcz idején honvéd volt s most Ilkát végtelen szereti; a leány szinte vonzódik hozzá, de még nyilatkozatot nem tettek egymásnak. Azonban térjünk vissza az asszonysághoz. Tehát Bánfalvit képviselőjelöltté erőszakolja, hogy megválasztatván Pestre mehessenek, hol a főrangu körökben nagybecsü ismeretséget kötve, — Ilkának jó partiet szerezhessenek. A férj vonakodik, de neje cselfogásai után, megigéri, hogy fellép, Krisztina pedig magára vállal mindent, s korteskedéseivel ki is viszi férje megválasztatását.

A második felvonásban Bánfalvival — mint orsz.-gyülési képviselővel s családjával Pesten találkozunk. Az asszonyság boldog a sok mulatság, élvezetek között, férje pedig elégedetlen a képviselői terhes állás miatt. Találunk a család körében még két uj alakot is, az egyik báró Szlankaményi, a másik Szelei. Előbbi a mamát hálózza körül, hogy Ilkával gazdag partiera tehessen szert — hizelgéseivel iparkodván behatoini a hölgyek kegyébe; Szelei pedig a férjet foglalja el s minden áron beakarja vonni egy patkógyári részvénytársulatba s erre vonatkozólag egy 20,000 ftos kötvényt akar vele aláiratni; de nem ér czélt, mert megérkezik Bercsei, ki előtt Bánfalvi elbeszéli szándékát. Bercsei csalást vél a dologban, megakarja akadályozni a kötvény aláirását, mely tett a képviselő vagyonának bizonyára ötödébe kerülne.

Nem sikerült lebeszélnie az öreget, de mégis, hogy időt nyerjen a vállalat és Szelei tüzetesebb megismerésére: az aláirt kötvényt leönti tentával, gondolván mig mást irhatnak, tisztábban tud hozzászólani az ügyhöz.

A 3-dik felvonásban nagy készülődésben van a család. Az esti ülésen ma akarja Bánfalvi megtartani szüzbeszédét; interpellatiót szándékozik beadni Bruttyán folyó szabályozásairól. Ez első tellépés örömére estélyt rendez a család. A mama előre örvend a hatásnak, főleg azonban annak, hogy a báró ma fogja megkérni Ilka kezét. — De a szép remények meghiusulnak. Bánfalvi megbukik szónoklatával; a báró is odább áll leánykérési szándokával, mert egy esti lap szerint kitünt, hogy Szelei, kit ő ajánlott a család előtt s kinek vállalata az ő nevével is kapocsba hozatott, — nem egyéb, mint csaló, iparlovag, a ki már meg is szökött Pestről. Majd megjelen Bercsei mint ujonan kinevezett honvédőrnagy, ki katonásan megkéri a szülőktől leányuk kezét. Az égből lehullott asszonyságot kibékiti az aranygalléros egyenruha, s az előbb mellőzött férfiu kérése most meghallgattatik. Bánfalvi örömmel egyezik e házasságba s teljesen kibékül a sorssal, csakhogy mégis kikottyantja, hogy ő bizony ott hagyja azt a képviselőséget, viselje más, ki jobban ért a dictiózáshoz.

Ime a mese rövid vázlata. Szövevényes bonyolatokra, csattanós kifejlésekre e müben ugyan nem találhatni, de vannak benne oly eredeti alakok mulatságos helyzetek, melyek vonzóvá teszik ez uj terméket. Különösen az a jó kedély, mely az egész szerkezeten elömlik, az a korszerüség, mely e vigjáték fő jellemvonása, annyira felemelik az egész kidolgozást, hogy a hiányok — a második folvonás lanyhasága, mert itt már kevésbé észlelhető az az élénkség, mely az első felvonásban annyira kulminál, Szelei stereotyp alakja, s a patkógyár nem a legügyesebb eszméje, mely körül a 2-ik felvonás oly lazán forog és más lényegtelenségek — számításba sem jönnek.

Az előadás kitünő vala. Folténviné valódi müvészi domboritást mutatott fel Krisztina alakjában, Zöldi is eredeti vonásokkal szinezé Bánfalvit. Átalában a szereplők elismerésreméltó buzgalmat fejtettek ki ez uj darab körül, mindnyájan kedvvel játsztak s a sikerben közösen osztoztak. Telt ház.

Országgyülési tudósitás.

A képv.-ház ülése márt. 2.

Elnök Somssich Pál.

Just inditványozza, hogy ezuttal 10 től 4 óráig ülésezzék a ház. Zsedényi 9-től 3-ig ajánlja, ezt pártolja Tisza K. is, mely elfogadtatik.

Napirend: Wahrmann javaslata. Gubodi S. alig hallható hangon beszél a vasut hiányairól s orvoslást kér. B. Kemény a pest-czeglédi vonalat nem tartja nagyon könyegesnek. Simonyi E. óhajtja a vasuti kocsik számát szaporitni. Kautz Gyula ajánlja, hogy ne csak Pest, — hanem az egész ország közlekedésére fordittassék gond.

Jókai. A közlekedés javitásra 3 év előtt igéretet tett a miniszter, s azóta mi sem történt; a társulatokat lehet is, kell is az eszközök gyarapitására szoritni, nagy fontosságu a tariffák kérdése: Pest és Bécs pénzvilágai között oly viszony van a félreértett érdekek miatt, mint Róma és a Kárthágó közt volt, egyiknek a másik fenmaradhatásáért el kellett pusztulni.

Csernatony. Több vevény van nála, melyek bizonyitják, hogy küldemények 40—50 napig hevertek vasuti állomásokon. Kéri a minisztert, hogy legyen ne csak buzgó, és tiszta kezü, hanem erős kezü is. Gorove a panaszkönyvekkel menti magát.

Mátyus A. szerint a kereskedők időgazdálkodásával nem fér össze a panaszkönyv utján orvoslást kérni.

Iványka Imre azt hiszi, hogy a közönség nem elég erélyes e részben a maga jogai körül, az uj vasutaknak nincs pénzök eszközökre. Még Wahrmann szól, miután inditványa elfogadtatik.

A közl. miniszter költségvetése. A „rendes szükséglet“ czimü rovathoz most csak Simonyi E. szól, élesen bonczolgatván a közlekedési miniszter eddigi eljárását s vezérelveit; határozati javaslatot nyujt be, hogy 12 tagu bizottmány küldessék ki a vas, s közutak s vizimunkák szükségeinek felderitésére. —

Ülés vége 2½ órakor.

A képv. ház ülése márcz. 3-án.

Elnök Somssich Pál.

Zsámbokréti interpellálja a közlekedési ügyért a Vágh folyó szabályozása iránt, — mire Gorove megnyugtatólag felel.

Lázár Á. „felelősségre tétest“ intéz a kormányhoz, az általa beadott interpellatiókra.

Napirend: a közl. budgetvita. Török S. A. vasutak engedélyezésénél nyilvánosság kell, mert a nem az államfelügyelet alatti vasutak a vállalkozók megpénzesedésére szolgálnak. Elfogadja a költségvetést.

Huszár I. a kormány kötelességének tartja a vasutépités előmozditását. Torontál utainak borzasztó állapotát jellemzi, hol nincs kő, s kavics, s az ut feneketlen sárral telve; felemliti a Szerbiával összekötő vonal fontosságát, e pontra Gorove megjegyzi, hogy e vonalat a kormány iparkodni is fog mielőbb kiépitni.

Kemény G. hibának véli, hogy a vasutakon kivül a többi közlekedési eszközök elhanyagoltatnak; fontosak a lóvasutak, több gond fordítandó a vizi közlekedésre.

Táncsics kérdi, miért nem terjesztetett be a költségvetés rendes időre? tán a hivatalnokok nem tudnak egymástól mozogni? Vámutaink közül mindenik Bécsbe vezet, itt a hiv. nyelv a német; a kormányban nincs erély.

Nem fogadja el a költségvetést.

Fodróczy (horvát) nem helyesli, — hogy a Dráva szabályozása nem vétetett fel egész hosszában, mire Gorove mondja, hogy ez azért nem történt, mert ezt nem engedi az ország pénzügyi állapota, de mivel ez évről-évre javul (balról derültség), türelmet kér.

Bethlen J. gr. az erdélyi vonalakra tesz nehány megjegyzést. Csáki s Petrovai elállnak a szótól.

Szólottak még ez ügyben Szapáry Gy., Gorove, Csiky, Péchy; mire a költségvetésnek 7 pontja megszavaztatik. A „vasuti kormánybiztosok czimnél Váradi felvilágositást kér ezek feladatáról, mit Gorove ad, s megszavaztatik 290,016 frt, horv.-szlavonia 25,428 frt. — Tisza szabályozási központi bizottságra 16,727 ft. Az „utfentartás“ rovatnál Mocsári határozati javaslatot ad be az államutak hálózata, kezelése iránti törvényjavaslat érdekében. Tisza K. pártolja ezt, s a tedanyag ára iránt szigoru ellenőrzésre hivja fel a miniszterium figyelmét. E czim alatt 121,047 frt szavaztatik meg. A Mocsári határozati javaslata elfogadtatik.

Ülés vége d. u. 3 órakor.

Délutáni posta.

— Páris, márczius 2. A külvárosokban több zászlóalj nemzetőr gyült össze s nyomult elő a poroszok megtámadására, de a Madeleine negyedbeli nemzetőrök által feltartóztattak s hosszas parlamentirozás után visszavonulásra birattak. — A poroszok átvonulása a diadaliv alatt pompás látványt nyujtott. Egyes csoportok fütyöltek s lármáztak, kiáltozván: Éljen a köztársaság! Éljen Franciaország! — a porosz lovasság közeledésére a tömeg azonban szétoszlott.

Bismarck a diadaliv alatt átvonulva, visszatért Neuillybe; a gyalog hadoszlop élén Koburg herczeg haladt. — Az utczákon átalában mogorva csend uralg; a párisiak különösen gyülölik a bajorokat és az uhlánokat. —

— Versailles, márcz. 3. Vilmos császár és a koronaherczeg utra készen állanak. Károly Frigyes készül Rheimsba tenni át főbadiszállását. — Bismack Brüsselben a Belgleue szállodában szobát bérelt, mivel a végleges békekötésnél is jelen kiván lenni.

A „Debreczen“
ereleti

MAGÁNTÁVIRATAI.

= Páris, márcz. 3. A békeegyezmény ratificatiója tegnap cseréltetett ki, s a német csapatok ma távoznak a városból. Itt minden nyugodt.

= Berlin, márcz. 4. A kivilágitás igen fényes volt, a császárné és a koronaherczegné az utczákon a nép lelkes örömrivalgásai között kocsiztak. Tegnap délután a császár távsürgönye, mely a békekötés felől szól, ágyudörgés és a harangok zugása mellett olvastatott fel.

= Bordeaux, márcz. 4. Rothschild 5%-kos franczia kölcsönt kötött. A belga kormány elismerte a franczia köztársaságot.

= Pest, márcz. 4. Tóth Vilmos minister betegsége jobbra fordult.

KÖZGAZDÁSZAT.

(e.) Debreczen, márczius 4. Az életüzletnél élénkebb mozgalom nem mutatkozik, a tovaszállitás felette lanyha; piaczunkon nagy forgalom a tengerinél létezik, mai napra elég sokat hoztak, ára emelkedett, köble 4 frt 30, 5 frt. Szalonnára e héten kevés vevő jelentkezett, az ára egy keveset csökkent, mázsánként 27, 28 frt, ritkább esetben 29 frton kelt, dizsnózsir itczeszámra 44—46 kr.

Az idő eléggé kedvező, tavaszias, éjjel fagy, a mai nap felhős, csendes s enyhe volt; utaink járhatók, földmiveseink már sok helyeken szántással foglalkoznak, hanem a lejtősebb fekete földek felette lágyak, s szántásra alkalmatlanok.

Nyilt tér.*)

Végnyilatkozat.

A szinházi bálok folytán felmerült kellemetlen ügyben ezuttal utoljára szólok, s ezzel a magam részéről az ügyet befejezettnek tekintem:

A Nagel Jakab által febr. 21-én e lapokban közlött nyilatkozatot már csak azért sem hagyhatom válasz nélkül, mert az egész nyilatkozaton vörös fonálkint huzódik keresztül azon igyekezet, hogy becsületem kétségbevonassék, s én gunytárgyává legyek. — Azonban azon nyilatkozat állitásai semmi alappal nem birnak, s igy többi közt a vörös borokat illető állitás csupa merő hazugság. Az igaz, hogy a a bor ára palaczkonkint a két utolsó bálban 10 krral feljebb volt emelve, de erről Nagel ur előre értesitve volt, s azt számlájában ugy találja bejegyezve. A mi pedig az étlapokat illeti, azok eredeti példányai becsületes, jó kezekbe vannak letéve, s azokat bárki, bármikor megszemlélheti; — s én ezuttal is kénytelen vagyok első nyilatkozatom minden pontját az utolsó betüig fentartani, s annak közzétételére, a hozzám intézett sok panasz folytán, becsületem megóvása végett kényszeritve voltam.

És most még egyet, a mi ugyan nem lesz az egész közönség előtt világosan megérthető, de a kiknek szól, azok bizonyosan megértik: „Egy vendég jött ezelőtt pár héttel hozzám, s kérdé, hogy „hát az én vastag barátaim hol vannak?“ „Mingyárt itt lesznek,“ mondám én, „ez időtájt szoktak meglátogatni.“ „Ön rövidlátó lett barátom,“ felelé vendégem, „önnek barátai hütlenek lettek az ön zászlójához, s az egész haditervet átvitték az ellenséges táborba, hol van bőség mindenben, s a nagy dobos egy söröshordón ülve, kiabálja, hogy ön a Tornayfalvi csatatéren tökéletes veresége fog szenvedni.“ És e vendégem jó próféta volt, s az egész dologból az a tanuság, hogy senkinek se higyjen az ember, még .....nak sem!

Különben ugy a szinházi bálok, mint a Tornay-féle vendéglő ügyében itél majd a közvélemény.

És most köszönetemet nyilvánitom t. Fehér Hermann urnak, hogy részemre a bálok alkalmára több felszerelést barátságos készséggel átengedett.

aztán azon segédszemélyzetnek, mely az utolsó bálban hiven kitartotta mellettem, s kik részemről hü szolgálataikért a legnagyobb elismerést érdemlik. Tisztelettel

Guszmann Róbert, m. k.
86. 1—1 vendéglős.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről márcz. 4-ről.

Arany . . . 5 frt 86 kr. | Ezüst . 122 frt 25 kr

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLAH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Kitünő 87 1—3

hegyaljai borok

gönczi hordó számra jutányos áron kaphatók. Kádas-utczán 1846-ik sz. háznál.

Haszonbér.

Szabólcs megye Csege községe határában a cserepesi birtokból 1200 hold jó minőségü szántó földből, kaszáló és legelőből álló birtokrész folyó év marczius 19-től bérbe kiadó.

A feltételek iránt értekezhetni a birtok gazdaságánál Csegén. 83 2—2

Orvosi jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek jelenteni, hogy lakásomat 2170-ik szám alatt

a Teleky utczába a Greff-féle házba tettem át,

s rendelek a házon kivül, valamint a háznál leginkább

női betegségekben

naponkint d. u. 3-tól 4 óráig.

Szegény betegeknek d. u. 2-től 3 óráig minden dij nélkül állok rendelkezésére.

Tisztelettel

Dr. Deutsch Ferencz
gyakorló orvos.

64 5—50

Eladó ház.

Nagy-várad utczán a dohány fábrika átellenében 2211-ik sz. amely három utczára néz ki a felsőrészben 2 szoba egy előszoba konyha, alatta szép nagy pincze és két fás pincze az alsórészben ismét két szoba, konyha, alatta szép nagy pincze és két fás pincze, az alsó részben ismét két szoba, konyha, egy nagy vasajtós kőkamara, pincze, egy kis szoba, kamara, egy nagy istálló, utana elkülönitett és stakétlival elkeritett ujonnan épült két szoba; konyha, az udvar hátulján egy nyolcz öles és két öl széles, cseréppel fedett félszer, egy fa-szin, egy két öles ól, s akármi jószágnak elkeritett helyiség, igen jó kő-kuttal ellátva az épületek mind cserép fedéllel; az Ondódon 9 hold és 400 négyszeg öl szántó földdel a legjobb karban levő gazdászati épületekkel jó kő kuttal ellátva örök áron eladó; értekezhetni a benne lakó háztulajdonossal.

Az utczára egy egészen ujonnan épült egy szobával ellátott mészárszék, s

Ugyan ezen háznál egy korcsma három szobával konyhával, fás szinnel és egy jó nagy pinczével folyó évi pünkösttől bormérésre kiadó. Értekezhetni a ház tulajdonosával. 78 2—3

Árverési hirdetmény.

Néhai Aszalay Józsefné Hajdu Ludovica hagyatékához tartozó ingóságok, szoba butorok, konyhabeli eszközök, ágy, ruha és fehérnemüek, porczellán, ezüst és aranynemüek, f. évi márczius 6-án d. u. 2 órakor és folytatva márczius 7-én ugyancsak d. u. 2 órakor tartandó birói árverésen, czegléd nap-utczai 2488 sorszám alatti háznál el fognak adatni. Debreczen, 1871. febr. 24.

Nánássy László
törv. tanácsnok.

74 3—3

Az

Azienda Asicuratrice

biztositó társaságnál a nyeremény osztalék az 1864-ik évről

40 9/20 százalékát képezi az évi dij bevételnek, miről a t. biztositottak azon megjegyzéssel értesittetnek, hogy az osztalék az intézet magyarországi főpánztáránál Bálvány utcza 8 sz. 1-ső emelet, fizettetik ki.

Bővebb értesitést ad a debreczeni főügynökség.

Katz Jakab
irodálya Széchenyi-utcza
1762-ik szám alatt.

84 2—3

Miután több kitünő bel- és külföldi kalapgyárososal léptünk összeköttetésbe, van szerencsénk a mélyen tisztelt közönség különös figyelmébe ajánlani

kalap-raktárunkat,

mely a legnagyobb választékban a legujabb **férfi és gyermek-kalapokkal** van ellátva, ugy nemkülönben divatos tavaszi **séta-napernyők, legyezők, prágai és franczia keztyük**, női és férfi **lábbeliek**, utitáskák, bőröndök, kofferek, séta-pálczák, divatos nyakkendők, gallérok és karmantyuk, **fekete ékszerek**, illatszerek, fogpépek, Anatherin szájviz, **Abt kitünő hajfestőszere**, (melynek ártalmatlansága a leghiresebb orvosok által van bebizonyitva), egyedüli raktára nálunk létezik. — Mindenféle szappanok és hajporok, angol láb és futószőnyegek, ablak karnizok, függönybojtok, görfüggönyök vászon és fából, mindenféle nagyságban, Chinaezüst asztali készletek 12 személyre 60 forinttól 85-ig, Amerikai butorvásznak, nagyobbszerü kerti virágállványok, stb. — a legmérsékeltebb árakon.

88 1—3 **Ferenczy és Luchs.**

Haszonbérleti árverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város tanácsának 1251/871 számu végzése folytán közhirré tétetik, hogy a város tulajdonához tartozó ugynevezett **Tóth ház, Oláh ház kiskertjei,** továbbá a **Péterfiai csordás ház melletti puszt atelek** 1871 april 1-ső napjától 1872 april 1-ső napjáig egy évre t. év és hó az az marczius 28-án dél után 3 órakor a városháza szám vevői szobjában haszonbérbe fog adatni, a mikorra a bérleni kivánókat ezennel meghivom.

Poroszlay László
tanácsnok.

85 1—3

Malom és ház eladás.

Három jó állapotban levő száraz malom, nagy-szappanos utczán, 422 szám alatt, a mellette levő 423 sz. alatti házzal, s külső földjével együtt, szabadkézből eladó.

Valamint a csapó-utczai sorompónál levő nagy kert, mely részben gyümölcsös és szőllőskertnek, ugy disz és zöldség-termelésre alkalmas; a rajtalevő lak és üvegházzal, egészben vagy több részletekben kiadó feléből, vagy készpénz fizetésért.

Mindkét tárgyról értekezhetni tulajdonos **Vecsey Imrével.** 73 2—3

Debreczen, 1871. Nyomatja Telegdi L. betüivel Szőllősy M. (Széchenyi-utcza 1814. sz. a.)